

Fiffiga experiment med tid och rum

PERFORMANCE

Every now and then

Weld, Norrtullsgatan 7

AV, MED: METTE EDVARDSEN (KONCEPT),

PHILIPPE BELOUL

Welds källarväggar har klätts i svarta draperier inför premiären på Every now and then. Inramningen signalerar dramatisk teater, men ljuset på publikplatserna uppmanar oss att bläddra i den nytryckta bok som hör till föreställningen. Det visar sig vara ett bildmanus, en serie fotografier som med vissa avvikelser speglar det som sker på scenen. Eller är det föreställningen som kliver ur boken och får ett eget liv?

Det är inte utan att man kommer att tänka på hönan och ägget. Den norska scenkonstnären Mette Edvardsen, som har medverkat i en rad internationella performanceverk, vrider och vänder på vår upplevelse av tid och rum med ett fiffigt koncept som tillför lager på lager samti-

digt som det är oförskämt enkelt.

Hon gör entré – och sorti. Där-efter gör dansaren Philippe Beloul samma sak. Sedan dyker båda fram. Det är nästan som en springi-dörrarna-fars, fast som tyst teater med nollställda anleten.

Med boken i knät kan man snabbspola eller hoppa i förloppet efter eget kynne samtidigt som man är del av publikens kollektiv. Ljudeffekterna tillför ytterligare ett rum; ett utanför av fåglar och flyg. Men också osynliga handlingar (dokumenterade i boken), som när en tejrulle förvandlas till en stor trasselboll, vilket sker med ett svoschande i kulissen. Resultatet är ett högst påtagligt objekt som Beloul kastar ut i publiken.

Aktörerna provar också perspektiv: en stor växt och stol blir små på avstånd – i form av minikopior. På bilderna i boken blir greppet inte lika tydligt. Tid och rum komprimeras, dras ut och

vänds i sin motsats. Beloul iscensätter bilden av att han har snubblat, genom att noggrant placera ut alla saker han bär på över golvet och till sist lägga sig framstupa. Fejk som ser äkta ut.

Upptäckterna är väl knappast revolutionerande, men hela idén är så väl genomförd och absurt knäpp i sin organiserade form

att man villigt hänger med näsan i boken och blicken på scenen och undrar: Vilken upplevelse är mest sann? Vilken frihet har jag att skapa min egen berättelse? Ännu en gång lyckas Weld få introspektiva experiment att också bli roliga.

ANNA ÅNGSTRÖM

08-13 56 14, anna.angstrom@svd.se

En stor växt och en stol blir små på avstånd.

FOTO: JULIEN LANOO